

Тако, већ из горенаведеног, а такође узимајући у обзир закључке експерата дате, између осталог, у истраживању о приступу органима уставног правосуђа, усвојеном на 85. пленарној седници Венецијанске комисије, може се извести закључак да подношење уставне иницијативе које постоји у Украјини представља један од облика таквог приступа уставном правосуђу, напореда са различитим варијантама уставне жалбе које постоје у светској уставној пракси. При томе, уставна иницијатива у суштини врши функцију нормативне уставне жалбе, која је њена најраширенија форма. Овај закључак потврђује, између осталог, и то да у оквиру поступка ради разматрања уставне иницијативе, у случајевима предвиђеним законом Суд може да решава и питања уставности. Тако, у складу са нормама Закона Украјине „О Уставном суду Украјине“, ако Суд, разматрајући предмет о званичном тумачењу закона (појединих његових одредби), утврди његову несагласност са Уставом Украјине (неуставност), у истом том поступку он може да разреши питање у вези неуставности овог закона. И то је логично, јер официјелно се тумаче само оне норме закона, које су сагласне са Уставом Украјине. Управо зато њиховом официјелном тумачењу, овако или онако, претходи разјашњавање питања њихове уставности.

Оваких примера у пракси Уставног Суда Украјине има прилично. Као један од њих, можемо навести предмет уставне иницијативе грађанке З. Г. Галкине у вези званичног тумачења одредбе четвртог дела, члана 3. Закона Украјине „О спречавању утицаја светске финансијске кризе на развој гране грађевинарства и стамбене изградње“, у коме је Уставни суд Украјине прогласио неуставном одредбу Закона о забрани за физичка и правна лица да раскину било који уговор, чији је резултат била извршена од стране предузимача предаја завршеног објекта или дела објекта стамбене изградње, под условом да је по таквом уговору извршено плаћање

100 процената од вредности објекта (дела објекта) стамбене изградње. Такав закључак је Уставни суд Украјине донео полазећи од тога да су том нормом, супротно захтевима утврђеним у Уставу Украјине, фактички уведена ограничења у погледу поседовања, коришћења и располагања објектима права својине, између осталог, средствима инвеститора. Допуњујући наведено, хтела бих да подвучем да механизам официјелног тумачења Устава и закона Украјине преко уставне иницијативе физичких и правних лица, пружа истима такође могућност да заштите своја уставна права и слободе на основу одлука донетих од стране Уставног суда Украјине путем ревизије предмета у судовима опште надлежности и органима државне власти. Оваква могућност је условљена тиме да је, по својој правној природи, званично тумачење – нормативно, то јест односи се на неодређени круг лица, намењено је за виšekратну употребу и обавезно је за све. Истовремено, треба рећи да је прилично плодно